

HETILAP.

A ZENTAI JÁRÁS ÉS KÖRNYÉKÉNEK
KÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

EGYES SZÁM ÁRA 5 KR.

Szerkesztőség és
kiadóhivatal:
SCHVARCZ SÁNDOR
könyvkereskedése,
hová egy a lap szelle-
mi részét illető közle-
mények, mint az előfi-
zetések és hirdetések
is küldendők.

Kéziratok vissza
nem adatnak.

Előfizetési díj:
Egész évre . . . 2 frt.
Fél évre . . . 1 frt.

Hirdetési díjak:
Egész oldal 8 frt.
Fél . . . 4 frt 50
Negyed . . . 2 frt 50
Bélyegdíj 30 kr.
Többesoldali hirdetésnél
megfelelő engedmény.

Nyilttér petit
sora 10 kr.

Kereskedelmünk és az „osztrák- magyar bank“ mellékhelye.

Ha hangzatos szavak mindig értékkel is bírnának, akkor azon tény, mely szerint a „Zentai Takapénztár“-nál Zentán az „osztr. magy. bank“ mellékhelyet nyit, a legnagyobb örömmel üdvözlünk.

Ismerve a helyi ipar- és kereskedelem árnyoldalait, kiváltképen kereskedőink üzletvezetésének módját, ismerve továbbá azon körülményt, mely szerint iparosaink forgalmuk csekélységénél fogva még soká nem juthatnak oly örvendetes helyzetbe, midőn az osztr. magy. bank előnyös hitelnyújtását igénybe vehessék; most tehát, midőn ezen nagy horderejű intézmény lépne nálunk életbe, most annál nagyobb sajnálat mellett idézi föl azon való elmerengésünket, hogy mily állapotban, mily alantas fokon áll nálunk ipar- és kereskedelem, hogy városunk 23000 lakosságának és 5 pénzintézetének daczára sem érett meg arra, miszerint az itthelyt nyitandó osztrák-magyar bank mellékhelyét előnyére fordíthatná.

Az osztr. magy. bank mellékhelye bármely kereskedelmi telepre nézve nem eléggé megbecsülhető intézmény, de csakis kereskedelmi telepre nézve, különben az ily mellékhely céltalan.

És hányadán vagyunk kereskedelmi állapotunkkal?

Kereskedőink tulnyomó része gabnakereskedők, kik ha hitelképesek is, vajmi ritkán jutnak azon helyzetbe, hogy az osztr. magy. bank hitelét igénybe vehessék, az üzlet neme sem olyan, mely elfogadhatóvá tenné a nyújtott hitelt. Más üzletágakkal foglalkozó kereskedőink pedig mind e mai napig üzle-

tüket nem úgy rendezték be, hogy követelésük fejében egyenértékű váltót vennének, mert míg egyrészt a nagybani elárusítás nálunk még számba vehetetlen, másrészt vagyonos lakosaink a nyújtott hitel értékkel (váltó) való fedezését még szőgyennek tekintenék; mely visszasság el nem enyészését szintén kereskedőinknek róhatjuk fel.

Most tehát, midőn az osztr. magy. bank mellékhelyének idelelepitéséről van szó, önkénytelenül tárul szemünk elé kereskedelmünk multja, jelene és jövője, mely — sajnos, — sohajra gerjesztő állapotban senyved.

Zenta város 23000 lakosával — fekvésénél fogva hivatva kereskedelmi telepet képezni — multjában kivétel nélkül sivár haszonkémkedő üzletekre fordítá figyelmét. Apraja, nagyja, szegény, gazdag mind, mind a veszélyes speculációs üzlet ártalmas légkörétől volt áthatva. Nem csoda hát, ha kereskedelmi telepünkre a kiábrándulás szomorú napja mihamarébb bekövetkezett. Mikor heverjük ki a multak vereségeit, van-e kilátásunk kereskedelmi bajaink szanálására? Erre a kérdésekre míg kereskedői karunk a régi kerékvágásba zökkenve megmarad, határozott „nem“-mel kell felelnünk.

Ha oly kereskedői karhoz intézhetnők szavainkat, mely első sorban a jövőbe is betekinteni vágyódnék, továbbá ha kereskedői karunk tárgyilagos gondolkozásmódja folytán saját érdekét az összforgalom emelésében keresné, és egyöntetű eljárás által a helyi forgalmat emelné; úgy városunk szebb jövőjét bizony helyezhetnők kilátásba. Ma azonban önhibáink folytán oly tespedésben vagyunk, melyből egyhamar menekülni alig van kilátásunk.

ében
ava-
ny-
tt a

fel-

Birunk-e biztosítékot nyújtó támpontokkal, melyek viszonyaink szebb jövőjét helyeznék kilátásba? Választ erre alig merünk adni.

Kereskedőinket átható szellem nem a haladás korának szelleme, mert az ugynevezett szatócskodásnak nincs jövője, sem életképessége és hogy mennyire állapotunk meg a kezdetlegességben, mutatja azon körülmény, hogy eddig mit sem tettünk városunknak kereskedelmi szempontból azon állást biztosítandó, melyet Szegedtől Ujvidékig elfoglalnia hivatalva volna.

Valódi vak makaességgel zárkozunk el a szomszéd Torontáltól, magas hidvámokat, helypénzt léptetünk életbe, hogy a forgalom minél biztosabban csökkenjék, óvást teszünk kereskedelmi iskolák felállítására ellen, nehogy az eddig sötétségben tapogatózó ifjuság felvilágosodjék, védőbástyákat emelünk újabb eszmék ellen, és a sötétség posványába süllyedve haladunk a céhbéli szatócskodás kényelmes útjain.

Es ez volna kereskedői karunk emelésének, üdvönyt nyújtó reményének jellege?!

A vidék, mely városunkat őt, összesen másfél millió váltótárcával bíró pénzüintézete híréből ismeri, itt szorgos forgalomnak központját keresi, melynek serkentésére az osztr. magy. bank mellékhelye hathatósan működhetnék közre; mi azonban tudjuk, hogy e mellékhely részünkre nem más, mint áhito-

zott báb, melyet hasznunkra fordítani manapság képtelenek vagyunk. Szégyentelten kell megemlitenünk, hogy általános, évtizedek óta divó üzleti eljárásunk folytán kereskedőink között, daczára hitelképességünknek, eddig Zentán csak egy cég létezik, mely az „osztr. magy. bank“-al összeköttetésben áll.

Ezeket előrebozsajtva, bizton merjük állítani, hogy: ha kereskedői karunk messzemenő reformok által nem irányítja utaját, ha nem mozditja elő forgalmunkat úgy, hogy városunk góczpontjává váljék az egész környék kereskedelmének, akkor Zentát a jövő század is czéhbéli szatócsok kényelmes fészkeként üdvözölheti.

SZINHÁZ.

Szombaton febr. 4-én bérletfolyamban került színre Csiky Gergely 100 arany pályadíjjal jutalmazott eredeti tragediája „A vas ember“ ujdonság, Bárdy Gábor Ferenczy, Anna neje Hollósyné, Andor fiuk Jeszenszky, Szentgáli báró Kövessy, Edith leánya Bossay Cl., Várhelyi Sárközy, Bráz Márton Tukoray szereposztással, Meggyőződöttünk többszörösen, hogy Pesti Ilhász Lajos igazgató csakugyan nem kímél sem pénzt, sem fáradságot, csak hogy élvezetes estéket szerezhessen a szórakozni vágyó közönségnek. Rövid itt időzésének tartama alatt a már régibb idők óta irányában táplált tiszteletet s szeretetet újabban is kiérdemelte; ámbár közben más társulatok csaknem elriaszták, színházkerülőkké tették a különben szívesen színházba járó közönséget, Együtt láttuk a föntjelzett darabban a legjobb erőket együttesen, összhangzóan működni.

A HETI LAP TÁRCZÁJA.

Szeretni foglak örökké!

Ott ültünk a terebélyes hárs alatt. — A letűnő nap bíbor palásttal vont a fejét. Kéz-kézben pihent, ajk-ajkra forrott, még egyszer, még egyszer utoljára.

Elhangzott a nagy eskü a néma esendben: „Az Isten úgy áldjon meg, a hogy szeretni foglak örökké!“ Még egy édes csók, még egy forró ölelés s elváltunk.

Mennem kellett. Sorsom üzött tova. Sokszor hátra tekintettem, hogy még egyszer, utoljára láthassalak s láttam a felhomályban, hogy borultál sírva a padra, kendőddel törölve harmat könnyeid. Végre eltűnél.

Egyedül mentem utamon. Szívem telve fájdalommal, de egy édes reménnyel is, viszontlátlak még valaha s enyémnek mondhatlak.

Sok idő telt el azóta. Év év után tűnt le. Fáradhatlanul dolgoztam, éjt napot egybe téve. Ösztönzött a lankadatlán munkára irántad érzett forró szerelmem. Mit nem tettem volna birhatásodért? Még a kis fü levél is komoran hajlik meg a fulságos harmattól s óhajtván várja a regg közeledtével a jótékony nap enyhítő sugarát, hogy felsziva az éj har-

matát, felemelkelhessék vágyai magaslatára. Hogyne óhajtottam volna én feljutni oly magasra, hol nemesak láthatlak, de enyémnek is mondhatlak.

Azt mondták szüleid — mert ti gazdagok s fényben valátok, — midőn megkoczkáztatám a lépést drága kezud birhatásáért: Ön fiatal még, de ha ez nem is volna ok leányunk kezének megtagadására, — csak nem képzeli, hogy oly embernek adjuk, ki nem képes őt a megszokott fényben eltartani. — S anyád még gnyoson mosolygott. Azt akarta kifejezni e gnyomosoly, „hogy mersz te törpe az óriásokhoz közeledni?“

E mosoly határozott!

Bírva édes ígéréted, hogy másé nem léssz soha, feltettem, hogy szerelmemért mindent elkövetek, igyekszem én a törpe, fáradhatlan szorgalom és ernyedetlen munka árán feljutni az óriásokhoz, hogy büszkén kérhesselek meg, nagyralátó szüleidtől, s ne kelljen látnom anyád ajkán azt a vér-fagyaló gnyomosolyt. Már-már elértem ezéomat, s nem hogy a hosszas küzdés ellankasztotta volna szorgalmamat, de inkább fokozta azon tudat, nemsokára boldog leszek veled, drága anyyala mindkét életemnek.

Egyszer csak eltűnél előlem. Leveleim bontatlanul jöttek vissza lakhelyedről. Hát lehetséges ez? Hát megszűnik egyszer a nap is ragyogni? Hát elfeledtél? Feledve volna

A ho
annyi
lősleg
mivé
ben,
nül r
könn

Csep
Mihá
Pál
meg
talos
a mi
vasá

szire
Irta
szere
laszt
lessé
mag
lám
Buss
Subt
mük
szép

Ede
Nag
dör
nem

min
hely
eskü
örök
misa
tét,
szere
hass

hog
nét,
volt
ten.
nak
sziv

kon
yal
ben
vár
sejt
Oh!

A hozzájuk kötött várakozásnak teljesen megfeleltek ugyan, hogy semmi kívánni valót sem hagytak fenn. Főlegesen tartjuk egyenként emlékezni meg a szereplőkről, mivel az egyik alakítása csak úgy, mint a másiké elismerésben, osztatlan tetszésben részesült. — Bussay Cl. kegyetlenül megrikatta az utolsó felvonásban a közönséget. Hulott a könnyű némán, csöndesen, szívből. Szépszámu uri közönség.

Vasárnap febr. 5-én adatott: „A piros bugyellárás” Csepreghy Ferencz eredeti énekes népszimtműve 3 felv. Török Mihály bíró Jeszenszky, Zsófi a felesége Ferenczyné, Csillag Pál őrmester Viola mint főbb szereplők a közönség teljes meglepedésére, ugyszintén Kósa Gyurka parasztleány Asztalos Kellő élénkséggel, természetes, nyers parasztsággal, — a mihez hangja is igen alkalmas — játszott. Közepes számu vasárnapi közönség.

Kedden február 7-én Kövessy Gyula jutalomjátékául szíre hozatott „Pry Pál a kotnyeles” angol vigjáték 5 felv. Irta Pool János, fordította Csiky Gergely. Ismerve Kövessy szerepkörét a jutalomjátékul vett darabot helyesen megválasztottnak valljuk. Tündökölt élethűen élénk állított kotnyellességével Pry Pál szerepében Kövessy. Igen jól maszkírozta magát. Zápormódra suhogott a taps tiszteletére. Több ízben lámpák elé hivatott. Hardy ezredes Ferenczy, Eliz leánya Bussay Cl., Vitherton agglégény Tukoray, Harry Jeszenszky. Subtléné Vitherton gazdasszonya Hollósnyé dicsérettel közreműködtek az est sikeréhez. A körülményekhez képest igen szép közönség gyűlt egybe. — Méltán!

Csütörtökön febr. 9-én „A falu rossza” adatott, Tóth Ede 100 arannyal jutalmazott eredeti népszimtműve 3 felv. Nagy hatást keltettek Ferenczyné Finom Rózi és Viola Gőndör Sándor sikerült kedves énekeikkel. Ferenczinének akarva nem akarva egy énekét ismételnie kellett. Bussay Cl. Boriska

érezéssel játszott, a szerelmes leányka ártatlan szívvilágát hiszen, meghatóan tárta elénk. Kitérő alak volt Tukoray Gónosz bakter, valóságos mintabakter. Ferenczy Feledi Gáspár, Jeszenszky fia Lajos szintén dicsérettel működtek közre.

Szombaton febr. 10-én „Furcsa háború” nagy operette 3 felvonásban.

Ma vasárnap „Az ördög pirulái” nagy látványos bohózat. A hozzátartozó fényes kiállítás a népszínháztól került le. Ajánljuk a megtekintésre,

†

Helyi és vidéki hírek.

& A zentai ipartestület táncvizsgálma múlt szombaton február 4-én tartatott meg. Nem tulozunk, ha azt állítjuk, hogy az eddig minden évben tartott enemi táncvizsgálmak meg sem közelítették az ideit, sem anyagi, sem más tekintetben, miután az összbevétel 129 frt 60 krt. tett ki, a mulatságon pedig este 8 órától, — midőn a közönség gyűlni kezdett — reggeli 5 óráig a fesztelen jókedv- és kedélyességben éppen nem volt hiány, ugy annyira, hogy a jelen voltak mindegyikének igen sokáig kedves emlékében fog az maradni. Az első négyest 50 pár tánczolta; s itt felemlitendőnek tartjuk azon körülményt, hogy öregebbjeink a „népfelkelő” címnek méltón feleltek meg, — mert a szünóra utáni négyest már 62 pár tánczolta, mi nagyrészen Schambach ur kitérő pinceszéjének tulajdonitandó. De nem csoda, farsang van! A jelen volt hölgy koszoruban ott láttuk a többi között: Burány Rozika, Buday Mathild, Bíró Mari, Baresy Vilma, Ehrendiner nővérek, Fischer Nina, (Petrovaszelló) Forray Berta, Farkas Nina, Farkas Mathild, Gubriczky Juliska, Groszmann Róza, Homolya Erzsike, Ifkovits Mariska, Jung Erzsike, Korhecz

minden? Elfelelted a boldog órákat, emlékeidből kitérőlvén a hely, hol oly édes percek nyíltak számunkra? Feledve tett esküd: „Ugy segéljen az Isten, mint ahogy szeretni foglak örökké!” Hát mulandó minden a világon? Nem állandó semmisen? Nem hihetem! Lehetetlen, hogy a nap felejtse tisztét, ragyogni éltető sugárral! Lehetetlen, hogy e szívben, szerelmen s hűségen kívül, — más érzélem is helyet foglalhasson!

Lakhelyedre utaztam, ott csak annyit tudtam meg, hogy a gazdag s fényes család tönkrement s eladva mindent, utolsó filléreim elutazott!!!

Hová!? De hát hová?! Ki világosít fel engem?! S nem volt egy lélek sem, ki könyörült volna rajtam, kétségbeesetten. Akkor átkoztam a szűkkeblű embereket, kik nem tudnak csak egyetlen balszamirként ható szócskát is adni saját szívsebemre.

Visszajöttem.

Napom, mely fényben ragyogott, letűnt, s feljött sötét, komor éjszakám. Jövöm boldog képét, hogy viszontlátlak még valaha s enyémnek mondhatlak, elvesztém, s helyét szívemben a kétségbeesés foglalta el. Célátalanul bolyongtam a főváros utain, vágyó szemem kereste anygali lényedet. Valami sejtelem folyton azt susogta, itt, itt foglak én viszont látni! Oh! ha a remény, éltünk e csalóka fénye nem csillogna élénk

a távol jövő homályos ködéből, erőszakos kézzel kellene gyakran széttépní a köteléket, mely a kinos jelenhez fűz. S nem csalódtam. Megláttalak. Fényes fogat vágatott elém s rajt végre megpillantálalak. Ah ezt az érzést, az örökre elveszettnek hitt angyal feltalálását elmondani nem lehet! Magad hajtád a szilaj méneket.

De melletted egy csinos barna ifju is űlt, a legbizalmasabban mosolyogva reád. Meglátva engem egy kegyteljes bólintással üdvözöltél, de én oly közel mentem kecsidhoz, hogy a kerék sara beföcskendé arcomat. S tovább hajtottad a már is neki szilajodott méneket.

Hát ilyen a viszontlátás?! Csak egy fejbolintás számomra, semmi egyéb? De ki volt az a barna férfi? Talán én csalódtam, téged véve felismerni? Kérdezősködtem. Az arra menők felvilágosítottak, szinte gunyolva tudatlanságom, hisz az egész főváros jól ismeri azt a félvilági hölgyet grófi szeretőjével! Félvilági hölgy? Grófi szerető?! Fejem szédülni kezdett! Agyam, szívem zibongott, majd lerogytam a kemény kövezetre!

A kiért én küzdöttem lankadatlan, akihez én felemelkedni vágytam, lesüllyedt oly mélyen, hogy onnan visszajönni már lehetetlen.

Az angyal, kit én a terebélyes hárs alatt hagytam el,

ében
ava-
öny-
tt a
fel-

Rózsa, Kolosánczky Mari, Kührner Erzsike, Kovács Mariska, Mucsy Juliska, Majlend Mari, Piszár Rózsa, Pálinkás Fanny, Rieger Ida, Rieger Teréz, Szabó Rozika, Schmidt nővérek, Temesváry nővérek, Wellner nővérek, Zubán Szaveta stb. kisasszonyokat. A jótékonycélra a következő felülfizetések történtek: Matkovits József ur 5 frt. — Schambach Emil ur 3 frt. — Homay János ur 2 frt. Reinlein Márton ur 1 frt 80. Benedek Györgyné, Börner Frigyes, Kereszturi Gyula, Lukácsévits Ignác, Lapping Ferencz, Radovanovist Miklós, Schvarecz Sándor, és id. Ujházy Józef urak 1—1 frt. — Ifkovits Márk, Jankovich József, Kenyeres Sándor, Sétáló Sándor, és Temesváry Sándor urak 80—80 krt. Baresy Zsigmond, Biró János, Czabafi Imre, Csonka Mátyás, Guelmínó Alajos, Holczzer Katalin, Horváth Gyula, Horváth Zsigmond, Horovitz Lipót, Kenyeres István, Kószó István, Kiss Antal, Kiss Ferencz, Körösy Ferencz, Lantos Ferencz, Lukácsévits István, Lövey László, Dr. Lendvay Mór, Münz Lajos, Pintér Károly, Rieger Alajos, Stojsics Dusan és Weber Károly urak 50—50 krt. — Breiner Ignác, és Kovács Péter urak 40—40 krt. Bakay Ferencz, és Kezkes Károly 30—30 krt. — Csernák János, Guszmann Sámuel, Jung János, Korhecz Lajos, Kovács István, Kiss Géza, Németh Pál, Pálinkás István, Szalay Lőrincz, Szabó Mihály, ifj. Szabó István, és Teleky András urak 20—20 krt. — Buday Pál, Deutsch Sámuel, Kalmár Illés és Kohn Ignác urak 10—10 krt.

— Pótolhatlan veszteség érte tanítói karunk legjelesebbjeinek egyikét, Harsányi János urat. F. hó 5-én egy valódi angyal röppent el családi köréből, 7 éves kis leánykája, Ilonka felköltözött az angyalok táborába. Folyó hó 6-án temették el oly általános részvét kíséretében, mely valódi nyilvánulása volt az apa, mint jeles tanfőrii iránti tisztelet- és szeretetnek. Ha valami, egy a részvét ez inpozáns nyil-

vánulása lesz képes a mélyen sujtott család fájdalmát enyhíteni. A család részéről a következő gyászlap adatott ki. Fájdalomtól megtört szívvel jelentik alulírottak a szeretett kedves leánykának, Harsányi Ilonkának folyó évi február hó 5-én d. u. 5 órakor élete 7-ik évében roncsoló toroklobban rövid, de kínos szenvedés után történt kimúltát. A feledhetlenek hült tetemei f. hó 6-án d. u. 3 órakor fognak a felsővárosi rom. kath. sírkertben örök nyugalomra tétetni. Zentán, 1888. február hó 5-én. Harsányi János és neje Ubrankovics Karolina, szülei. Harsányi Jolánka, nővére. Özv. Ubrankovics Jánosné, nagyanyja. Ubrankovics Zsigmond, nagybátyja. Ubrankovics Zsigmondné, nagynénje. Ubrankovics Ilonka, unokatestvére. Béke hamvaira!

— **Kinevezés.** A zentai kir. járásbírószághoz albirová Langenberger Pál szakolcazi jegyző neveztetett ki.

— **A „Zentai Gazdakör”** f. hó 19-én felolvasást tart, melyre a t. köri tagok és a t. közönség tisztelettel meghívattak. Felolvasó: tek. Szabó István adai földműves isk. tanár ur lesz. Beléptidő 20 kr. Kezdeté pont 7 órakor. Kéretnek a t. köri tagok minél nagyobb számban megjelenni.

— **A „Zentai Gazdakör”** által f. hó. 9-én, kövér esőtörökön rendezett táncvizsgálat alkalmával a köri könyvtár javára felülfizettek: főtisztelendő plébános Appel Ede 3 frt 46 krt. — Zsarkó Antal, 2 frt 60 krt. — Burány Jenő, 44 krt. Burány Pál, Branovaesky Milos 40—40 krt. — Örvény Iván, 30 krt. — Kun Gábor, 24 krt. N. N., Szűcs Lajos, Erdélyi Lukács, Dr. Hodik István, Barsi József, Flesch Ignác, Boros Márton, Szép József, 20—20 krt. Papp Antal, Ujházy Mihály, 10—10 krt. — összesen: 8 frt 64 kr. —

— **A Szabadkán** amnyi izgalmat szült II-ik kerületi választást a képviselőház megsemmisítette. A 2303 frtban megállapított költségeket Manuzsich Ágoston választási elnök

ördöggé változott! Vize! Vize! Szörnyen éget a sár, mely-lyel kocsija arcomat beszennyező!

Szívem megfásult! Az érzélem onnan kihalt, Magára maradt az érzéketlen hústömeg. Máskor koldus mellett elmenve, szívem rajta megesezt, segítém. Most hiában rimámkodott egy nyomorult fillérért, süket fülekre talált.

De hát minden sebet behegeszt a nagy orvos, az idő. Az én sebem is behagedt. Már-már elfelejték, Csak néha tűnt fel, ha elkalandoztam multam emlékeim, egy szép, angyalarcu leány képe, kit én szerettem, imádtam, kiért feláldoztam volna mindkét életem! Istenem, mikor szegényekké lettek, mikor tönkre mentek, miért nem jött hozzám, miért nem szólott nekem: Nézd most már egyeulók vagyunk, most már mindketten szegények vagyunk, tegyük össze kettőnk szegénységét s legyünk gazdagok a boldogságban!

De nem, ő a bűn fertőjét választá s szegényebb lett, mint az utolsó koldus. Eh! el kell felejtenem! s igyekeztem kitorolni emlékét is

Sok, sok év telt el megint. Már tiszta képed is elmosódni kezdett, midőn egy napon egyszerű carton ruhában egy megtört alakkal találkozám. Arczán még most is látszottak az elmúlt szépség nyomai, De a lilium, mely egykor büszkén emelte fejét, le volt törve.

Megpillantva engem, ijedten fordítád el arcodat, s rémülten osontál előlem egy mellék utcába. Megálltam. Hosszan néztem utánad, míg a nagy távol egészen elfölte alakod. — Hát már emyire jutottál? Pár év előtt fényes uri fogatod sárral fecskendezte be arcomat, s most pirulva futsz előlem, mert feletted állok. Lásd milyen fergandó a szerencse!

Másnap aztán befejezted a regényt, A Duna lány habtakaróját választád esendes nyughelyül, nem birva ki maradosó lelkiismereted nyomását.

Elköltöztél oda, a honnan visszajönni nem lehet. A hideg habok adtak zajos éltednek esendes nyugalmat.

Nem jöhettél-e volna hozzám, talán lett volna egy enyhítő szavam számodra, ha neked, ki úgy megfélekedtél Isten s emberről, nem is, de annak az angyalnak, kivel ott ültem a terebélyes hárs alatt a letűnő nap bíborfényénél. — Kivel együtt mondtam, midőn kéz-kézben pihent, ajk-ajkra forrott: „Az Isten úgy áldjon meg, a hogy szeretni foglak örökké!”

Az eskü nagy volt. Én megtartom. Mert azt a leányt, kinek arca tiszta, ő maga szeplőtelen volt, azt az angyalt én örökké fogom szeretni!

„Komédiás.”

kötele
a vála
akit e
nines
Sándo
Manu

a béca
sitása
az ese
ügym
a mag
szánd
sát

nítár
há z
báli
nyos
kalm
séges
a mó
osztá
lehet
sem
szeri
ezája
meg
neme
dozat
ezen
szám
anin

zártk
szape
mele
arra,
nem
a vi
tánc
rend
tánc

teme
Emi
nál

kor
nag
Bel
jegy
foga

alat
ben
Kez

köteles végrehajtás terhe mellett megfizetni. — A mit tehát a választók többsége akart meg van: lesz új választás, — de akit ennek alapján képviselőjéül óhajtott, dr. Mukits Károly nincs többé. — Mint halljuk, a Mukits párt bajsai Vojnich Sándor személyében gondoskodott új jelöltről. — A Horváth-Mamuzsics párt pedig dr. Antonovics Józsefet lépteti fel.

— **Kitiltott osztrák sorsjegyek.** A pénzügyminiszterium a bécsi szegények javára kibocsátott osztrák sorsjegyek árusítását egész Magyarországra nézve megtiltotta, minél fogva az esetleg nálunk talált ilyen sorsjegyeket lefoglalják. A pénzügyminiszterium ezt a rendeletét azért bocsátotta ki, mert a magyarországi hírlapírók nyugdíjintézete javára kibocsátani szándékozott sorsjegyeknek és a Kincsem-sorsjegyeknek eladását Ausztriában meg nem engedték.

— **F. hó 4-én** tartatott meg községünk egyetlen humanitárius intézetének a „községi kórház” alapja javára a kórház bál. A nagy vendéglő díszterme meglehetősen megtellett bál vendégekkel, s amennyiben a kórházból már hagyományos szokás szerint a nép bálja szokott lenni, úgy itt is alkalmunk nyílt. Ó-Kanizsa parasztjainak piros pozsgás egészséges szépségében gyönyörködhetni. Felettebb szegényesen volt a módosabb kaputos osztály a bálon képviselve s az iparos osztályt képviselőik csaknem per abszolotum hiányoztak. Jól lehet a bál sikerültebb volt a tavalyi- és 2 év előttnél mégsem lehetünk egészen megelégedve a sikerrel, mely nézetünk szerint csak akkor volna teljes, ha minden lakos, kinék tárczája meg nem sinlené az 50 kr. belépti díjat, nem vonná meg ezen minden esetre a humanitárius intézetek egyik legnemesebbjétől, melyet ez idő szerint a község nem csekély adozatok árán sustentál, az emberi és felebaráti szeretetnek ezen elég ólesó filléreit. A táncrend leggyakrabban előforduló száma csárdás volt, de volt azért négyes, polka, keringő és az animo minden táncznál egyaránt izzasztotta a bállozókat. —

— **Az ó-kanizsai kaszinó** f. hó 7-én tartotta meg idei zártkörű táncvizalmát. A könyvtárnak új művekkel való szaporítása volt a czím és jelszó és ez a közmívelődést oly melegen pártoló és felkaroló kanizsai közönségnek elég volt arra, hogy a kaszinó tagok és a meghívott nem tagok is csaknem teljes számmal összegyűljenek. $\frac{1}{2}$ 9 órakor kezdődött el a vizalom s éjféltáji 3 óráig lankadlan kitartással folyt a táncz. Amint örömmel értesültünk a jelen volt hölgyek, a rendezőség és a kaszinó tagjai egyaránt megvoltak elégedve a táncvizalom sikerével. —

— **Moholon** f. évi február 7-én, nagy részvét mellett temették el Epstein Mórt, volt esőkai regalebélőt, Bergel Emil hitoktató ur mint az elhunytak rokona, a halottas háznál megható gyászbeszédet tartott. Legyen neki könnyű a föld!

— **Meghívás.** Folyó hó 12-én, ma vasárnap este 7 órakor a nagyvendéglő dísztermében rendezendő kórház bálra a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja a rendezőség. Belépti díj személyenként 50 kr. családjegy 1 frt 20. Karzatjegy 30 kr. Felülfizetések a kórházalap javára köszönettel fogadhatnak.

— **A zentai tűzoltó zenekar** Neider Keresztély vezetésével f. hó 15-én hamvazó szerdán Farkas Orbán vendéglőjében táncestetélyt rendez. Belépti díj személyenként 20 kr. Kezdeté 7 órakor.

1. **A moholi izr. ifjuság** e hó 2-án tartotta meg a „Szt-

Egyet” javára rendezett tánczoszoruját, mely úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben teljesen sikerült. Reggeli 5 óráig volt együtt a vidám társaság, az egész estélyt a fesztelen jó kedv és a családiasság jellemezte. — Jelen voltak Ofner Ignác, Wolf Adolfné, Kronstein Adolfné, Hirschenhauser Mór, Dr. Engelmann Zsigáné (Adáról) Milyi Szvetozárné Stern Adolfné. Müller Vilmosné (Ada), Kovacsics Józsefné, Mátityné, Manheim Ignác, Beck Mihály, Heiduska Sándorné, Nedelykovicsné, Epstein Mór, Epstein Gyuláné, Reiszné, Ehrlichné, Merklerné, Polacsek Mór, Spitzer Hermanné (Ada), Polacsek Mór, Politzer Mihályné uruk, — továbbá Hirschenhauser Janka, Mátity nővérek, Pollák Jenny (Zenta) Kronstein Jenny, Beck Regina, Nedelykovits Mariska, Szöke nővérek, Epstein Etel, Steiner Eugenia, Hahn Jusztin (Csantavér) Reisz Janka (Katymár), Politzer Karolina, Graf Fanni, Feuer Czeczil és Merkler Bella kisasszonyok.

1. **Köszönetnyilvánítás.** A f. hó 2-án, a moholi „Izr. Szt.-Egyet” javára rendezett tánczoszoru alkalmával felülfizettek: Ofner Ignác, Wolf Adolf 430 frt, Ofner Ignác 430, Dr. Engelmann Zsigmond, Wolf Adolf 340—340, Manheim Ignác, Mátity István, Kronstein Adolf 140—140, Zentai János, Rankovits József, id. Kohn Simon, Wolf Sándor, Mikosévits Antal, Löbl Samu és id. Ofner Lipót 130—130, Kovacsics József 1 frtot, Mátity Dusan, Reisz József 50—50 kr. Hirschenhauser Mór, Milyi Szvetozár, Hubert Mór, Merkler Ignác és Ehrlich N. 40—40 kr. — Manheim Ignác, ifj. Ofner Lipót, Fischer Jakab, Menezser Simon, Beck Miksa, Kossin Károly, Rosenbaum Adolf, Fischer Sándor, Heiduska A., Nagy Ferencz, Perlesz Berthold, Horváth Emil, Adler Jakab és Fischer Rudolf 30—30 kr. Nasztaszity Mladen 10 kr. — Fogadják a nemessivű adakozók e helyt is köszönetünket. A rendezőség nevében: Fischer Jakab.

1. **A moholi önk. tűzoltó-egylet** tegnap szombaton — saját pénztára javára tombolával egybekötött táncestetélyt rendezett, — melyről legközelebbi számunkban fogunk megemlékezni.

— **Beküldetett a következő tréfás meghívó.** Háboru lesz atyafiak, ha össze nem tartunk! Jótékonyczelu álarozos bál a zentai önk. tűzoltó század javára. Mottó: Mindenkinék el kell menni. A zentai önkéntes tűzoltó egylet Zentán, 1888. évi február hó 14-én vagyis farsang utolsó estéjén az „Eugen Herzeg” szálló dísztermében, az egyleti sovány pénztár gyarapítására, de még inkább a közönség mulattatására rendkívüli nagy és diszes bohóc estélyt rendez. Polgártársak! A zentai százados és nem önkéntes tűzoltó, de gyakrabban gyújtó, mindazáltal nem gyújtó egylet működő, de többet pihenő, égbekiáltó tagjai, kétségbeesett színészekkel kiszámolták, hogy a muszkák óriásilag fegyverkeznek, nagy magyarországot minden népével, nemzetkülömbőség nélkül elfoglalni és tönkre tenni, ami aligha is sikerülni nem fog nekik, bizva a nagy havazások után kilátásba helyezett bő ugorka és burgonya terméshez, melyeket nyersen élvezve, erejüket kettőzni fogja. Polgártársak! Fele sem tréfa! De hogy még hátralevő néhány rongyos flóresünket megmentsük, minél tömegesebben menjünk el a február 14-én rendezendő álarozos bálba, hol Gurko, III-ik Sándor czár legvitézesebb tábornoka, több hős kozák kíséretében jelen lesz: s talán pár évre sikerflend, Schambach Emil ur véresilapító borával harczedvüket venni. Magyarországtól elidegeníteni. Előjárókép a programmból, mely pontosan be lesz tartva. 1. nagy álarozos felvonulás. Egy kompánia az ezer egy éjszakából: Királyi herzeg, grófok, lordok, miladyk, contessek, virágáros lea-

nyok, normandiai paraszt hajadonok, spanyol hidalgók, romai gladiatorok, bus magyar vitézek, germán sörvitézek, népség, katonaság, tót szerecsenek, cigány urak és cziterások, trophéák, zászlók, kardok, alabárdok, csákányok, paizsok, két élű pallósok egy kézre, egy élűek két kézre, hősök és szolgák, szabadoncok, szobaurak és külföldről inportált lakók, stb. II. Az indus kókusz dió táncz. Nyolcz timbukti szerencseny járja, kiket világi körutjokból a rendezőség nagy áldozatok árán fogott el egy vendég tánczra. A szerecsenek maroquin bőrtüskéje és nem kisbuczkoltsága felől jótállás várlattatik. Produktioik: levegő táncz, a timbuctui nemzeti csárdás, kókusz dió zenével és valódi harci üvöltéssel nyolcz néger torokból. III. Vénus felvonulása. Tümenyes, káprázatos kép. Vénus istenasszony ígérete biratik, hogy diszkrétan fog öltözködni a legújabb divat szerint. Kiséréte hasonlóképen, IV. A népfelkelők: A III-ik korosztálybeli népfelkelő zászlóalj harczias felvonulása. Patent csata kiállítások, a jövő hősei felfegyverkezve a legújabb Mannlicher puskákkal ellépdelenek a XIX. század kíváncsi szeméi előtt. V. Balett. Részlet az „Ördög pirulái”-ból. A jóízlés megóvása érdekében a rendezőség nem külföldi lábparádét mutat be. Kiemelendő a bayader táncz előadva Adolphine és Sussanna prima ballerínák által. VI. Világra szóló esemény. Az osztrák-magyar német szövetség még eddig titokban tartott, de bennünket igen érdeklő legfontosabb paragrafusát hiteles kiadványban Bismark kancellártól szerencsések voltunk megnyerni, mit éjjeli pont 12 órakor fog a rendezőség feltörni és a közönség tudomására hozni. Végül! A zentai önkéntes tüzoltó század zenekara és bombardójának rettenetesen szomorú-vig vég eltemetése. Siránkozva nevető gyász kísérettel, kántori bulcsuztatóval, quardián köhögés és szóda fröcsös beszenteléssel és ezt követő nagy halotti torral, melyre minden résztvevő hivatalos. Figyelmeztetjük a t. cz. közönséget, hogy több előre el nem árulható és fel nem fedezhető komoly titkok érdekes meglepetésül bőven vannak elrejtve a szür ujjában. Beléptijegy csak egy rongyos, penészes flóres. A beléptijegy előmutatása feljogosít mindenkit az evés-ivásra. A rendezőség mindent elkövet, hogy az álarczos bál mindvégig a tisztesség korlátai között legyen tartható. Kezdeté pont 8 óra után! Jellemeznek kaphatók jutányosan és szoros titoktartás mellett, mátol kezdve a színháznál, az álarczos bál napján pedig a négyes számú szobában. Kedden február hó 14-én vagyis a bál napján délután 2 és 3 óra között az őrtanyából, nagy álarczos menet fog a városban körutra indulni.

— **Mint értesülünk** a szabadkai kir. törvényszék legújabb határozata folytán az adai járás ujra leendő felosztása legközelebb el fog rendeltetni.

— **Utonálás.** F. hó 5-én éjjel 12 és 1 óra között Szollár István vezérsége alatt egy egész banda támadta meg Fajka Buza Imrét, és őt úgy elverte, hogy felgyógyulása heteket fog igénybe venni. Fajkát a kórházban ápolják, a verkedő bandát pedig rendőrségünk vette kezelés alá.

— **Szűz dohány ellen** a pénzügyminiszter ujra körrendeletet intéz a törvényhatóságokhoz, a melyben felhívja ezeket, hogy a csempészetet igyekezzenek a legnagyobb eréllyel megakadályozni. Az, a ki a csempészetet jövedelmezőségét, akár az által, hogy maga is vevőnek áll be, akár csak az által is, hogy az ily tiltott adásvételt, különösen mint tisztviselő, vagy előljáró, minden törvényes eszközzel nem gátolja a ténynek részesévé válik. A miniszter kijelenti hogy el van határozva a törvény rendelkezéseinek mindenivel szemben való kérlelhetlen szigorú végrehajtására. Fölvívja ennél fogva a törvényhatóságot, hogy lehetőleg tisztviselőknek az egyes községekbe leendő kiküldése útján intézkedjék az iránt, hogy az előljárók a reájuk rótt kötelességükről s kötelességmulasz-

tás esetén való büntetésükről felvilágosítottassanak, továbbá hogy az egyes lakosok is értesüljenek ama büntetésekről, a melyeket magukra vonnak, ha a törvényben tiltott cselekményeket követnek el s hogy végül oly vidéken, a melyen dohányt termelnek, úgy a termelőknek, mint a kertészeknek tudomására hozassék, hogy a csempészet üzésének, vagy a dohánytermelés szabályellenes kezelésének, egyebeken kívül, okvetlenül következménye lesz a dohánytermelési engedély elvesztése s hogy ott, hol a csempészetet üzik a nélkül, hogy annak megakadályozásában az ugyanazon községbeliek maguk is segédkezet nyujtanának, az eredmény a termelési engedélynek nemcsak a csempészeketől, de az egész község területén való elvonása lesz.

— **Utolérhetetlen barátság.** Texasban nemrégén két hirlapíró jóbarát hosszu idő után találkozott egymással s a viszontlátás öröme az egyik meghívta a másikat egy pohár borra. A meghívottat ez a baráti nagylelkűség nagyon meghatotta s mikor elváltak, így szólt a társához: „Jöjj holnap hozzám lapzárás előtt, pompás hírt adok a lapodnak.” Másnap a bőkezű barát a mondott időben el is ment s a mint benyitott a barátjához, azt az ablakon felakasztva találta. Az asztalon egy czédula volt a következő üzenettel: „Ez minden, a mit érted tehetek.”

— **A bártfai eladó leányok miatyánkja** A bártfai eladó lányok a következő miatyánkot imádkozzák, melyet az „Eperjesi Lapok” után mi is közlünk: „A mi minden heti mulatásunkat add meg minekünk, és tánczolj velünk oly szívesen, mint mi tánczolunk a blazirtságot affektálókkkal is. És ne hagyj bennünket az unalomban, de szabadíts meg az egyhanguságtól, mert tied a tetterő, az akarat és az udvarlás kötelezettsége most és mindörökké: Amen.” — Közöltük, hátha nálunk is akad, aki eképen fohászodik. Egyébiránt a bártfai ifjuság erre a Miatyánkra következő „Üdvözlégyet” készítette: „Üdvözlégy tánczolni akaró bártfai hölgy! hibákkal teljes, hiúság van teveled, te vagy ugyan a leg-zebb minden hölgyek között, de áldástalan a te nyelvednek szülötte: a pletyka! minket pellengére állitani akaró egy szűz, ne keressd a hibát mibennünk kevésbé bünösökben, de magadban úgy a nap, mint az est óráján. Amen!”

* **A petroleum javítása.** A silányabb minőségű petróleum, a mellett, hogy rosszul ég, bűdös is. Mindkét bajon úgy segíthetünk, hogy a petróleumot használat előtt megsűrjünk. A szűrés leggyeyszerűbben úgy történik, hogy egy tiszta üvegbe tölesért dugunk, ebbe vászondarabot teszünk s a petróleumot beleöntjük. A petroleumban levő piszkot a vászondarab nem bocsátja át. Ha a lámpa olajtartójába vastag gyapjufonalat teszünk ez is sok piszkot szí ki a petroleumból.

— **Nines többé fogfájás.** A fogfájásban szenvedőket mindenestre érdekelni fogja az a tény, hogy dr Popp J. G. udvari fogorvos fog- és szájkonzerváló szereinek, különösen szájvizének állandó használata, nemcsak hogy mindenkorra elejét veszi a fogfájásnak, de meg is szünteti azt. E szerek minden gyógyszerárban kaphatók; de csak dr. Popp-félet kell kérni, mert Anatherin-szájvizét és fogpasztáit sokan hamisítják.

— **A sertéseknek főzött eledellel** hizlalása mellett, mint kísérletek bizonyítják, körülbelül 25% a nyereség, melyből a malomvámot és a főzés díját ki kell venni. A gazdák kö-

ében

ava-
őny-
tt a

fel-

zül es
annak
kozta
nem k
jobban
főzés
czát e
len da
és elr

gult
alkal
röl is
lásáva
nyug
munk

lő in
test
ves t
in kn
val
szülö
ez ut

áldott
óraka
szülö
majd
enyh
tanít
dani,
az öt

rajz
tője,
löp
napo
ért.
Pá
jos
mai
nette
Ezt
tén
dazo
sae
rette
sike
kiáll
alatt

zül csak kevés gyakorolja a hizlalsnak ezen módját, daczára annak, hogy az edel tápértéke így jelentékeny mérvben fokoztatik. Régente a gazdák nem restelték a fáradságot s csaknem kizárólagosan főtt edellel hizlaltak, melyet a sertések jobban esznek és jobban emésztenek. A fő ok, mely miatt a főzés divatba jönni nem tud az, hogy a megfőzendő kukoriczát előbb meg kell örölni, mikor a sertések nyers, erjedetlen darát esznek, ez a gyomorban többé-kevésbé megerjed és elrontja az állatok étvágyát.

Nyilvános köszönet.

Hőn szeretett s felejthetlen kedves gyermekünk, boldogult angyali Honkánk betegsége, elhunytá és végtisztessége alkalmával egyesek, egész családok, sőt hiv. testületek részéről is az őszinte s megható részvétnek oly számos nyilvánulásával találkoztunk, mint a melyek — az isteni végzet megnyugvásában való hit mellett — kimondhatlan szülői fájdalomokat nagyban enyhítették s fogják enyhíteni.

Mindazoknak tehát, nevezetesen: nagyabecüilt tisztelőinknek; jó barátainknak; az igen tisztelt ipartestületnek; a szeretett dalkörnek; véreinknek, a kedves tanítói karnak; úgy minden egyéb t. ismerőseinknek és végtisztesség-adó közönségnek, a szóval kifejezett, tettel kimutatott, és a kétségbeesett, vérző szülői szívre gyógyító balzsamként ható, meleg részvétükért ez uton mondunk legmélyebb köszönetet!

Végül annak, ki házuk iránti önzetlen barátságából áldott szíve sugallatát követve drága betegünk kórágya mellett órákat töltött, éjt virasztott, hogy testileg-lelkileg összetört szülőknél segítve a kedves gyermeket az életnek megtarthatná, majd hogy a hosszan haldoklónak az iszonyu kínokat enyhítse, — neki: Cs a t ó c z k y A p o l l ó kisasszonynak, közs. tanítónőnek itt, a nyilvánosság előtt is azt óhajtuk kimondani, a mindenség Urához azért fohászunk: halmozza el az őt ezért — a földi élet minden áldásával!

Zenta, 1888. febr. 9-én.

Harsányi János és neje:
Ubrankovits Karolin.

Irodalom.

— Előfizetés felhívást „Rómáig és vissza” című utirajzra bocsátott ki Bátorfi Lajos a „Zalai Közlöny” szerkesztője, Nagy-Kanizsán. — Mint utirajz író, nem ismeretlenül lép a t. közönség elé. Keleten járva, megjelent „Konstantinápolyig és vissza” című munkája mely eddig két kiadást ért. Nyugat felé, egész Párisig utazva, 1878-ban kiadta „Párisig és vissza” című könyvecskéjét Edelenyi Szabó Lajos „Párisi utmutató”-jával együtt: s most Ó szentsége, a római Pápa jubileuma alkalmával rendezett II-ik zarándokmenettel Európa déli részén vala Nápoly-, illetve Pompejiig. Ezt a római utat írta most le vallásos érzellemmel. — Őszintén szólva, nem tudományos kiadvány, de biztos kalauz mindazoknak, kik e szép utat megtenni szándékoznak, édes visszaemlékeztető az ottjártak részére s lehető vonzó és ismeretterjesztő a többieknek. — A kiadványt Ó szentsége igen sikerült arcképe díszíti. Folyó évi márczius hóban díszes kiállításban jelenik meg, úgy, hogy a husvéti nagy napok alatt Rómába zarándokoló III-ik menet tagjai már használ-

hassák. — Előfizetési ára füzve 1 frt., diszkötésben 2 frt. Alkalmilag megrendelhetők: a) „Konstantinápolyig és vissza” II-ik kiadás. Ára 1 frt. b) „Párisig és vissza” ára 60 kr. c) „Párisi utmutató”, ára 60 kr. — E két utóbbi kiadvány jó szolgálatot tesz mindazoknak, kik a közelgő párisi világkiállítás alkalmával oda utazni szándékoznak.

„Tanulmányok” czime alatt Méhner Vilmos kiadásában legközelebb egy körülbelül 25 iv terjedelmű munka fog megjelenni, mely Gönczy Pál államtitkárnak — a hazai közoktatásügy érdekében kifejtet kiváló fontosságú működése félé századik évfordulója alkalmából — folyóiratok s lapokban közre bocsátott cikkeit fogja tartalmazni. Az előfizetési díj 1 frt 60 kr., diszpéldányra pedig 3 frt. s a jövedelem a „Magyarországi tanítók árvaházi egyesületé”-re fordittatik.

— Uj lap jelent meg Aradon: „Házi Közlöny” czim alatt. Folyóirat a házi gazdálkodás és gyakorlati élet körébe vágó közhasznú ismeretek és tapasztalatok terjesztésére és gyakorlati alkalmazására. Szerkeszti Záray Ödön. Előfizetési ára egy évre 3 frt., félévre 1 frt 50, negyedévre 75 kr. Ingyen mutatványszámokkal szívesen szolgálnak. Egy futó pillantás e számba elég arra, hogy mindenki tudomást vegyen ezen új lap földatáról.

A „Házi Közlöny” első sorban azt akarja, hogy a háztartás és házi gazdálkodás körébe vágó ezer meg ezer tudni-való s így közérdekű és közhasznú ismeretek a gyakorlati térre vize, közkinccsé váljanak. E czélból eskis oly közleményeket hoz, melyek reális értékkel bírván, a házi gazdálkodás terén anyagi haszonnal legyenek alkalmazhatók.

Ujjonnan megjelent könyvek:

Lukács Piroka. Édes álmok. Elbeszélések.	60 kr.
Seress Imre. Kisebb költemények	1 frt 60.
Molnár István. A szőlőművelés és borászat kézikönyve 3 frt.	
Veress Ignác. Latin-magyar és magyar-latin kézi szótár.	
Vászonkötésben	4 frt.
Béldi Izor. Elemér gróf. (Regény.)	1 frt.
Deutsch József ifj. Tanulmány a répacukorról	50 kr.
Regénytár, egytemes III. évf. 9-ik kötet: Kazár Emil. Légtér és föld. Kitérőlt évek. Két elbeszélés, Vászonk.	50 kr.

Gabona piac.

A lefolyt héten az egyes gabna neműek a következő áron keltek: Buza 6 ft 70—80. — Árpa 4 ft 60—70. Kész kukorica 5 ft Kukorica tavaszi szállításra 5 frt 20. — Zab 4 frt 80—5 frt 100 kilogrammonként.

Vasuti menetrend.

BUDAPEST—ZIMONYI IRÁNY.

	expr.	szem.	gyors.	omn.
Budapest indulás	5.38	8.—	2.28	9.15*
Szabadka érkezés	8.54	1.03	6.06*	5.—
Szabadkáról indulás lefelé	8.59	1.46	6.18*	6.15
Csantavér érkezés	—	1.46	—	6.42*
	expr.	gyors.	vegy.	szem.
Csantavérről felfelé	—	9.21	1.04	10.26*
Szabadka érkezés	6.08	9.41	1.45	10.52*
" indulás	6.10	9.53	2.25	11.22
Budapest érkezés	9.40	1.42	7.30*	6.50*
SZABADKA-BAJAI SZÁRNYVONAL.				
			vegy.	szem.
Szabadka indulás			5.45*	2.45
Baja érkezés			8.52	5.02
Baja indulás			6.50*	10.26
Szabadka érkezés			10.—*	12.40
SZABADKA-ESZÉK-VILLÁNYI IRÁNY.				
			vegy.	szem.
Szabadka indulás			5.25*	2.10
Zombor érkezés			8.05	3.47
Eszék			12.33	6.18
Villány			3.47	—
				vegy.
				6.40*
				9.27*
				4.21*
				6.25

1888

	szem.	vegy.	vegy.
Villány indulás	—	1.08	9.20*
Eszék indulás	8.26	3.30	11.20*
Zombor	11.19	8.10*	6.53
Szabadka érkezés	12.55	10.42*	9.19

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
Schvarcz Sándor.

Hirdetmény.

Alulírott közhírré teszem, miszerint a Kosuth utcában 911. sz. házamat szőlőtőkékkel és gyümölcsfákkal beültetett nagy kerttel együtt 1888. évi april 24-étől egy, vagy több évre is kiadom.

Bérelni szándékozók sziveskedjenek velem értekezni.

Kragujevits
rőfős kereskedő.

94. szám.
1888.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zentai kir. járásbírósi 12847. 48/1887. számú végzése által Ada-moholi hiteltintézet részvénytársaság javára János Imre, Pál és Péter ellen. 160 ft 83 kr. tőke, ezután 1887. év augusztus hó 20. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 88 ft 58 kr. perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1142 ft — krra becsült 35 m. m. csöves kukoricza, 5 ló, 2 koci, 2 tehén, 1 sertés, 1 üsző borju, 4 lóra való szerszám és 14293 sz. cséplő 1 Hornsby féle gőzmozgonyból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a zentai kir. járásbírósi 168. és 580 1888. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Moholon, a község házában leendő eszközzésére 1888-ik év február hó 14-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítetetéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás

Nyomatott Schvarcz Sándor könyvnyomdájában. Zentán, 1888.

korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Zentán, 1888-ik évi február hó 2-ik napján.

Rác István,
kir. bírósági végrehajtó

A t. gazdaközönség b. figyelmébe!

A legjobb és legolcsóbb gépek

és a legbiztosabb fizetésre

alulírt főügynökségnél kaphatók;

MOZGONYOK, GŐZCSEPLŐGÉPEK, TRIEURÖK

szűrő-gépek,

SZÓRÓ-GÉPEK, SZECKAVÁGÓK, ROSTÁK,

aczélekék, vasboronák,

valamint szurkos ponyvák.

A bécsi biztosító-társaság és a bécsi tűz-, jég- és járadék-biztosító-intézet

zentai főügynöksége.

Eötvös-utcai, Ujházi-féle házban.

Scheinberger Dagobert.

ELŐNYÖS AJÁNLAT!

A legcsekélyebb próba-vásárlásánál meggyőződhetik a n. érdemű közönség, hogy mindennemű

divatos kalapok és sapkák

a legjobb gyártmányu

férfi-, női s gyermek-cipők

valamint csizmák

kalap- és lábbeli üzletemben

(főtéren Nikolits-féle ház)

gyári. sőt azon aluli áron szerezhetők be.

Kérem tehát a n. é. közönséget e kedvező feltételeket saját előnyére fordítani és szükségletét e cikkeken mielőbb beszerezni.

Zentán, 1888. február hóban.

alázattal

Weinberger S. W.